

Bevezető

Hárman beszélgetnek Michelberger Pállal – életéről, oktatói, tudományos és iparbeli munkájáról. Sorsáról, gondolatáról, a tudományról, technikáról, társadalomról és etikáról alkotott felfogásáról, meg arról a jövőképről, amit egy mélyen gondolkodó elme vetít előre a következő generációk számára. Ők hárman szellemi gyermekek és munkatársak. A beszélgetések többé-kevésbé követik az időrendet, helyenként ugyan megszakítva a szoros sorrendet, át lépve rajta, olykor némileg átfedéssel vissza-visszakanyarodva.

Gyermekkorom kedvelt játéka volt a kaleidoszkóp, a tükrösaljú hengerben sok-sok kicsiny színes mozaikdarabka, amelyeket összerázva mindig más, szép, és izgalmas alakzat állt össze. Ilyen, kaleidoszkópszerű képek tárulnak itt az olvasó elé, a három beszélgetőtárral folytatott párbeszédéből. Alkatánál fogva mindegyikük másfajta kérdést tesz föl. Ezekből – párosulva az időbeli történésekkel – egy rendkívüli személyiség sokoldalú ábrázolata alakul ki. Az istenadta tehetséggel párosult rendkívüli munkabírási ve-tül élénk a kaleidoszkópban, hihetetlenül sokoldalú és igen

eredményes munka, sikerek sora – meg néhol, elsősorban külső okokra visszavezethető buktatók. És a háttérben, csendben meghúzódva ott a Társ (igen, így, nagybetűvel), aki biztosította, hogy ezt a szinte hihetetlen teljesítményt – egy nagy magyar mérnök, tudós és oktató tevékenységét, alkotását – ki is lehessen bontakoztatni.

A három kérdező társ:

- *Dr. Magyar István*, egyetemi docens,
- *Dr. Péter Tamás*, a műszaki tudomány kandidátusa, egyetemi docens,
- *Dr. Várlaki Péter*, az MTA doktora, egyetemi tanár.

Péter Tamás és Várlaki Péter a mintegy 1970-ig terjedő részek beszélgetőtársa, míg az innen kezdődő, nagyobb terjedelmű sorozatá Magyar István.